Het Baduy-volk
en Verstedelijking

Door P.F.v.d.Meer sr

Pentahof@planet.nl

www.pentahof.nl

Dit is uitgave no. 1078 van het
Lage Landen Leerhuis

Datum 05-01-2019

Het Badui-volk op Java Indonesië No.1078

In brochures 631, 800, 839, 912, 1057 en 1061 hebben wij reeds over het Baduy-volk een en ander op geschreven. In deze brochure nog meer over dit in Indonesië geÏsoleerde natuurvolk.

Volgens Wikipedia:

De Badui zijn verdeeld in twee groepen: de Badui Dalam (binnen-Badui) en de Badui Luar (buiten-Badui). Het is vreemdelingen niet toegestaan met de Badui Dalam in contact te treden, de Badui Luar daarentegen hebben spaarzaam contact met de buitenwereld. De bevolking van ongeveer 400 Badui Dalam, die de zogeheten binnencirkel vormt, bestaat uit 40 families Kajeroan die in de drie dorpen Cibeo, Cikertawana en Cikeusik in Tanah Larangan leven. De Badui Dalam houden zich strikt aan hun strenge taboesysteem. De Badui Dalam kennen de Pu'un, een geestelijk leider. Alleen een Pu'un mag de heilige grond in Arca Domas op de berg Kendeng bezoeken.In tegenstelling tot Badui Luar, zijn de Badui Dalam nauwelijks beïnvloed door de islam. De Badui Luar, die de buitencirkel van de Badui vormen, leven in 22 dorpen. Zij vormen de barrière tussen de buitenwereld en de heilige binnencirkel. Zij hanteren het taboesysteem minder strikt dan de Badui Dalam en zijn eerder bereid om moderne invloed in hun dagelijks leven te accepteren. Sommigen werken zelfs in grote steden en steden zoals Jakarta, Bogor en Bandung. In sommige dorpen wordt vlees gegeten, alhoewel de veeteelt nog verboden is.

Uit "Van Chaos tot Harmonie" door J en M. Henschel

Onder alle natuurvolken leven nog gebruiken en instellingen voort, welke heenwijzen naar vroegere cultuurtijden. Wat thans als bijgeloof en heidendom wordt bestempeld, had in lang-vervlogen tijden diepe zin en waarachtige betekenis. In plaats van de belijders van andere godsdiensten te vuur en te zwaard te willen bekeren tot het christendom, dat zijn essentiële betekenis lang geleden verloor, ware het vrij wat nuttiger oude gebruiken en rituele handelingen uit het verleden met andere ogen te leren beschouwen en dusdoende bij te dragen tot herstel van de eigen

godsdienst. In dit verband willen wij op enkele zaken wijzen, door onderzoekingen, verricht door Dr. Jul. Jacobs omstreeks 1890, en later door Dr. van Tricht omstreeks 1925 herhaald, aan het licht gekomen betreffende de volksstam der Badoej, levend in het Tengereng-gebergte op Java.

Onder deze 'levende antiquiteiten' zoals ze door bedoelde onderzoekers worden genoemd treft men 'animisme en spiritisme' aan, die echter voor de Badoej een gans andere betekenis hebben dan voor ons. Zij nemen de natuur als 'bezield' waar en voelen zich verbonden met bepaalde wezenheden, waaraan zij de krachten en machten der natuur toeschrijven. Hun priesters zijn in staat hen waar te nemen, zomede de verschijnselen, welke zij teweeg brengen.

Omdat volgens Perry's naspeuringen de religie der Archipel-bevolking van elders kwam en verband houdt met vroegere z.g. steen-culturen, die op Madagascar, het Paas-eiland, Nieuw Zeeland en Polynesië hebben gebloeid, welke op haar beurt weer samenhangen met de oertijd der

mensheid uit Atlantis, waarover Plato schreef, is het begrijpelijk dat hun godsdienst kernen van de ene Oer-religie bevat, die der mensheid werd onderwezen door goden en godinnen.

Ofschoon de godsdienst der Badoej is vervallen, toont hij niettemin nog vele sporen van vroegere grootheid, toen de oer-wetten der natuur zijn grondslag vormden. Vandaar dat zij een cultus bezitten met een materiële, op het uiterlijk gerichte, en een spirituele, op het innerlijk (geest en ziel aangaande) gerichte. De laatste behoort tot hun Mysterie en geen oningewijde wordt tot de innerlijke kern toegelaten. Wie tot het metaphysische element hunner riten vermag door te dringen, leert meer van de verborgenheid hunner gebruiken kennen. Voor deze stellen zij zich open; hem verschaffen zij nadere inlichtingen. In hun cultus blijken nog resten te zijn overgebleven, die heenwijzen naar de oorsprong, toen men alle levensverhoudingen ordende overeenkomstig de grote cosmische Wet, die overal evenwicht schept in het Universum. Dr. L. v. Tricht schrijft in Djawa, Tijdschrift van het Java-Instituut, jaargang 1929 pag. 45 het volgende: "Een der merkwaardigste eigenschappen van dit unieke volkje is de combinatie van kinderlijk animistisch geloof met hoge -bijna zuiver christelijke- moraal. Niet alleen komen misdrijven en grove zonden onder hen niet voor, maar ook wat betreft de kleine zonden uit ons dagelijks leven staan zij ver boven de grote Westerse en Oosterse maatschappij. Alleen al hun onkreukbare waarheidsliefde is imponerend, evenals hun geringschatting van wereldse stoffelijke voordelen. En waar op deze wereld, vraag ik u, vindt gij een tweede gemeenschap van z.g. onbeschaafde bosbewoners, waar de intrinsieke geestelijke waarde der levensdingen zo zuiver wordt geschat tegenover de dubieze waarde van die der zinnelijk-stoffelijke wereld? Als wij horen dat een Badoej na het overlijden zijner levensgezellin bijna nooit hertrouwt, omdat hij daarvoor te veel blijft terugdenken aan de overledene, en dat hij, als het tot een huwelijk komt, een vrouw neemt van zijn eigen leeftijd, - en als wij dan, Oosterling of Westerling- de hand in eigen boezem steken....

Dat hier geen zedelijk peil aanwezig is, waarvan de Badoej zich als zodanig bewust zijn, maakt hun moraliteit nog sympathieker, want daardoor missen zij de ellendige ondeugd onzer deugdzamen: de zelfvoldaanheid. Daardoor zijn zij als "de Armen van geest". Toch is hun moraal geen automatisch gevolg van de omstandigheden. Men zou zich kunnen afvragen of een dergelijke gemoedsgesteldheid zich niet moet ontwikkelen bij het eeuwenlang geïsoleerd blijven ener kleine gemeenschap, daar zonder haar de ondergang aan eigenbaat en ijverzucht onvermijdelijk zou zijn. Maar de feiten, nl. hun strenge ongeschreven wetten, die zonden straffen en zondaren verbannen, bewijzen hoe machtig van helderziendheid de oude Daleums geweest zijn, die deze wetten gemaakt hebben.

https://www.faz.net/aktuell/videoarchiv/video-nachrichten/indonesien-das-volk-der-baduy-trotzt-der-moderne-11021664.html

(Bovenstaande link laat in een video het dagelijks leven van de Baduy zien. Sommigen hebben er zelfs al een mobieltje.)
En onwillekeurig dringt zich de gedachte op, dat de kern der Badoej afkomstig moet zijn van een of andere hoog-morele, ascetisch-levende groep van het oude Rijk. Hoe dit zij -de nu levende nazaten houden in kinderlijk vertrouwen en met kinderlijke nauwgezetheid vast aan oude geboden en tradities. Natuurlijk is hun verering der geërfde poesaka het meest bewust en georganiseerd waar het de tastbare heilige zaken betreft, en zo concentreert zich de bewuste devotie der Badoej op de verering van hun diep in het oerwoud verborgen Artja Domas. (dat is een geheiligde plaats)

Gelijk Boeddha al het uiterlijke als begoocheling zag en naar verinnerlijking streefde, (Christus deed insgelijks) zoeken ook de Badoej naar **innerlijke bevrediging**, zodat zij weinig uiterlijke behoeften

hebben. In bloeitijden leefden de volkeren eenvoudiger en meer in overeenstemming met de natuur. Zij wisten dat in de natuur alle evenwicht berust op de harmonische samenwerking van allerlei wezens, die met het innerlijk oog werden waarge*n*omen en met wie men zocht mede te werken ten einde alle menselijke en maatschappelijke verhoudingen in evenwicht te brengen en te houden met de Natuur-harmonie. Wat er thans van de z.g. Voorouder-verering is overgebleven, duidt nog op deze natuur-verbondenheid, want de schimmen zijn de geesten der goden, waarmede zij zich verbonden weten. En het feit, dat de mannelijke afstammelingen van Batara Toengal (hun hoogste god) hun stamboom kennen, wijst erop dat zij weten van de goden af te stammen en als zodanig is er geen enkel wezenlijk verschil tussen hun legendarische voorvaders en die van Grieken, Egyptenaren, Azteken, Babyloniërs of Chinezen. De Artja Domas is hun geheiligde plaats, gelijk de Pyramide voor de Egyptenaren. Daar verwijlt nog de geest hunner vroegere Inwijders, die als Hoeders der Wijsheid over de wetten der natuur waken. De Poe'oen is zich zwak bewust met Hen verbonden te zijn; hunne zieners niet minder. Dat de Artja Domas naar hun zeggen op de top van een berg ligt, heeft dezelfde betekenis als waarom Mozes en Jezus steeds een berg beklommen, alwaar de kennis der Wet werd bewaard. Ook hun priesters behoren tot een Priesterstam, die de Wet (adat) bewaakt en omdat op deze wet de zuiverheid van het menselijk geslacht is gebaseerd, wordt bij de Badoej getracht de adel in stand te houden. Doch omdat alles, wat hierop betrekking heeft, in alle tijden tot de Mysteriën behoorde en deze ook onder hen tot verval zijn gekomen, zijn er allerlei vreemde gebruiken ingeslopen. Nochtans is, naar Dr. v. Tricht in een artikel in Djawa van 1929 opmerkt:

"het edele bloed dat de Katjeroan onderscheidt van de Panamping waarschijnlijk dat der Menakparihiang, dat nog steeds apart gehouden wordt van dat der gewone lieden."

De Katjeroan zijn feitelijk de : 'edelsten' van de hoogste kasten geweest, voor wie de strengste 'adat' gold: doordat hun leven op de innerlijke levenswetten was gebaseerd, beschikten zij over magische krachten en machten. Door invloed uit te oefenen op bepaalde klassen van natuurwezens, konden zij door middel van deze hun wonderen en genezingen verrichten. Dit 'magische' vermogen zit hun in het bloed en het onbekende, geheimzinnige 'iets' waarvan Dr. v. Tricht zegt dat het de origine der Badoej aankleeft en de oorzaak is van hun innerlijke kracht, hun moraliteit en de isolatie van hun 'inner circle' moet hieraan worden toegeschreven. Dat er onder dit natuurvolk nog een flauwe afschaduwing der oorspronkelijke Wijsheid is blijven bestaan, bewijst het feit dat de priester over het huwelijk als natuurinstelling waakt en voor het sluiten hiervan een gunstige dag bepaalt en verder voorschrijft hoe het seksuele verkeer in overeenstemming met het natuur-rhythme moet worden beleefd. En ofschoon het volk van al deze dingen het ware niet meer weet, toch voelen zij er iets van aan. Ware het anders, de Poe'oen zou geen invloed op hen hebben. Van daar dat wij in Dr. Jul. Jacobs' geschrift over de Badoej op pag 67 het volgende lezen.

"De zederlijkheid in 't algemeen, doch de kuisheid in 't bijzonder, staat bij de Badoej op een zeer hoog plan. Geboorten buiten huwelijk zijn bij mensenheugenis niet voorgekomen; indien zij mochten voorkomen, worden zowel het meisje als de man, die er de oorzaak van is, uit hunne maatschappij verbannen om er nooit weer in opgenomen te worden. Ook overspel komt nooit voor; als schandvlek van hun stam zouden beide beschuldigen alweer verbannen worden. Prostitutie is natuurlijk onbekend; de meisjes staan onder zeer scherp en streng toezicht van de moeders en mogen niet dan in tegenwoordigheid van anderen met een man spreken.

Alle jongens, vanaf hun besnijdenis tot aan hun huwelijk, moeten van zonsondergang tot zonsopgang in de balé verblijf houden en mogen alweer op straffe van verbanning de nacht niet ergens anders, zelfs niet in het huis hunner ouders doorbrengen. Zij worden daar door een der oudsten van het gehucht bewaakt.

Echtscheidingen komen niet voor, ten minste voor zover de oudsten zich kunnen herinneren".

Leggen wij hiernaast een beeld van onze hooggeroemde beschaving, dan zien wij jonge meisjes, die er met 'vrienden' op uittrekken om te kamperen en weekends of vakanties ver van huis doorbrengen. Voor zover de ouders daar niet in toestemmen, storen zij er zich doorgaans niet aan, met het gevolg dat velen verdrinken voordat zij water hebben gezien, ofwel terecht komen bij de categorie der 'ongehuwde moeders ' of dergene, bij wie mislukt abortief ingrijpen tot de geboorte van mismaakte of gebrekkige kinderen leidt, met de zorg waarvan de gemeenschap wordt opgeknapt om nog te zwijgen van het toenemen van geslachtsziekten e.d.

Weliswaar heet het huwelijk nog monogaam in onze dagen, doch hoe is het in feite? Vele gehuwden houden er een 'vriend' of 'vriendin' op na en het zedelijk bewustzijn van de doorsnee-mens is zo laag gezakt, dat men dergelijke uitwassen niet eens als ziekte en verrottings verschijnselen onzer samenleving vermag te zien. En ten slotte is het aantal echtscheidingen met de hieraan onafscheidelijk verbonden ellende van verstoord huwelijksgeluk en kinderleed zodanig toegenomen, dat de Minister van Justitie een commissie moest instellen om te onderzoeken op welke wijze hieraan door nieuwe wetsbepalingen een eind gemaakt kan worden. Weinigen beseffen nog dat dit euvel niet door enige wet is op te heffen, doch uitsluitend is te verhelpen door het zedelijk besef der

mensen te wekken en hen in overeenstemming met de voorschriften van Moeder natuur te doen leven.
Ofschoon het bestaan der natuurvolken, naar onze maatstaf gemeten, eentonig is, kennen zij aan de andere kant ook geen storende gebeurtenissen, die het geluk der huisgezinnen of van het ganse volk in de waagschaal stellen. Jacobs zegt:

"De Badoej vindt het geluk in zichzelf; hij voelt zich in zijn omgeving, bij zijne levenswijze niet ongelukkiger dan een ander. Hij is één met de natuur, die hem omringt en geniet van de symphoniën die zijne bossen voortbrengen en het heerlijke uitzicht op zijne bergen. Hij wordt niet door ziekten en kwalen gekweld; liefde en eensgezinsheid zijn de banden, die hun gemeenschap samenhouden. Liefde tussen de ouders en ouders en kinderen onderling, zo goed als tussen de leden van de stam. Zij kennen veiligheid en rust; hoever zijn wij hiervan afgeraakt in onze moderne beschaving?

En verder:

"Dood en ziekte worden door de Badoej volstrekt niet beschouwd als een straf, een bezoeking der goden, doch als een natuurlijk gevolg van natuurlijke oorzaken. Fatalisten als zij zijn, koesteren zij weinig vrees voor de dood. Deze afwezigheid van vrees voor de dood vindt haar oorzaak niet in fatalisme, doch in het weten, dat 'leven' na het afleggen van de stofvorm in andere toestanden overgaat. Zij zijn diep doordrongen van het geloof, dat Batara Toenggal, de goede genius, hunne lotgevallen bestuurt, over hen waakt en hen tegen boze invloeden zal beveiligen, indien zij slechts volgens zijn geboden leven. Dit kinderlijk geloof doet hen berusten in het lot, dat over hen wordt beschoren."

Het Oosten verstaat de mystiek der natuur beter dan het Westen, ofschoon aldaar de kern ervan eveneens verloren is gegaan. Tot deze kern, die wordt gevormd door de kennis der innerlijke natuur-wetten, zal het Westen eerder ontwaken dan het Oosten. Iets dergelijks, meent dr. v. Tricht, moet de Poe'oen beseft hebben; want 100 jaren geleden (toen Koorders c.s. daarheen togen) was men er toeschietelijker dan nu.

Sedertdien heeft men ontdekt dat de westerling deze kern evenmin bezit als zijzelf, doch zodra het Westen met deze metaphysische kennis gewapend tot het Oosten gaat, zal er nauwer contact mogelijk zijn en zullen Oost en West zich met elkaar verzoenen. Dat dit van het grootste belang is voor de verhouding Nederland/Indonesië behoeft geen betoog.

Niet alleen de z.g. primitieve natuurvolkeren dienen hun leven wederom in overeenstemming te brengen met de mystieke wetten der natuur, ook de beschaafde volkeren dienen al hun levensuitingen af te stemmen op deze wetten en hierdoor in Harmonie te blijven met het Goddelijke. Alle onrust, ongelukken en onvoorziene gebeurtenissen zouden hierdoor voorkomen kunnen worden. Want de natuur, waarin de Godheid zich openbaart, verschaft ieder mens - zo hij hare wetten betracht - alles wat hij behoeft, materieel zowel als spiritueel.

Omdat wij de natuur verkrachten en onze opvattingen en gewoonten geheel in tegenspraak zijn met hare wetten, verwekken wij overal chaos om ons heen. Wij heten wel ´godsdienstig´ doch begrijpen allerminst wat het feitelijk betekent dat de ganse natuur ´bezield´ is. (Tot zo ver Henschel)

De Bijbel

De christelijke kerk heeft de Bijbel ingevoerd alszijnde het Woord van God, de volle waarheid (veritas) waarmee God tot ons op indirecte wijze zou spreken. Het 'Boek der Natuur' is ook een taal of spreekwijze van de Schepper, waarop o.a. wetenschappers zich gronden en zou niet volledig zijn zodat er een Bijbel naast moest komen. In de natuur echter hebben alle dingen een geestelijke betekenis, maar dat begrijpen de meeste mensen niet. Toch vormt de schepping één lofzang aan de grote Schepper. De natuur is één groot boek dat niet kan liegen, vol figuren, vormen, kleuren waar het er voor ons op aan komt of wij dat alles kunnen ontcijferen. Er zijn namelijk overeenkomsten tussen de mens, het dier, de plant en andere dingen. De walnoot lijkt op onze hersenen. En zo zijn er talrijke voorbeelden meer. Ook synchroniciteiten en lotgvallen tussen ons bestaan en het bestaan van andere dingen. De Schepper heeft in de schepping als wijze Bouwmeester en grote Kunstenaar tekens en symbolen gegeven die men moet leren te ontcijferen. De natuur is boven de bijbel een legenda, iets dat 'gelezen' dient te worden. De natuur is de oertaal van de schepping. Natuurvolkeren zijn hier veel en veel meer bedreven in dat het verwaterde Westen.

Arm is het land en volk waarvan de bevolking als schapen zijn en welker leiders hen misleiden. Arm is de natie welke leiders leugenaars zijn. Arm is de natie dat niet z'n stem laat horen, dan alleen een schorre stem laat horen om haar leiders te verheerlijken, leiders die hen met geweld en dwang regeren. Arm is het volk welker adem hijgt naar het grote geld en die de slaap slapen van oververzadiging. Arm is de natie die haar rechten zich laat ontnemen. Daar mogen wij wel tranen om wenen vanwege de verblinding en waan waarin het voortleeft.

Wat er in Zuid Afrika gebeurd is, is bedroevend. Verraad is gepleegd door de eigen blanke leiders door de macht in handen van de zwarten over te dragen. Zuid Afrika heeft geen zwarte meerderheid. Er leven daar in hoofdzaak negen zwarte volken, die van elkaar verschillen in taal, cultuur en mentaliteit. Onderling vinden daar nog al onlusten en moorden

plaats. Deze 9 zwarte volkeren zijn ook nog eens in 757 stammen onderverdeeld, zodat er niets dan minderheden bestaan. Ongeveer 22,8% is zoeloes, 18,2% is blanken, 12% is Xhosas, 10,5% is kleurlingen, en anderen zijn minder dan 10%. Zwart rascisme is er sterk ontwikkeld.

Hawaii

Een mens heeft in zijn lichaam 7 energiecentra, de chakra's genaamd. Ook de aarde heeft chakra's. Op kruispunten en energiecentra's in de aarde werden de kathedralen, tempels en kerken gebouwd. De hartchakra is die van liefde, devotie en evenwicht. Dat is het scharnierpunt waarop het leven zich beweegt en draait. Het eiland Hawaii is de hartchakra van de aarde, en wanneer dát punt geraakt wordt zal de liefde op aarde verkoelen. Dan gaat de mensheid zich verharden en ontstaan er oorlogen, etc. Het gaat de Schepper om ons hart, om het energiecentrum in ons. Deze energiecentra staan in verbinding met onze endocriene klieren voor onze hormoonhuishouding.

De oorspronkelijke bewoners van Hawaii bezitten een uitermate goed richtingsgevoel. Ze staan daardoor voortdurend met elkaar in contact (telepatisch), zelfs over grote afstanden waarbij zij elkaar niet zien. Waar nood is voelen ze dat op afstand zelfs aan en trekken ze naar elkaar toe. Oorspronkelijk komen deze Hawaiiers uit de Kaukasus. Hawaaii moest door de illeminati in het hart getroffen worden, zodat het hart van de mensheid verandert in harteloosheid, waarbij de een de ander niet telt. Vandaar dat de illuminati Hawaii bestookt hebben met hun geheime wapens, o.a. HAARP, om daar vulkanen te activeren. De natuurvolkeren worden door de illuminati uitgeroeid, zoals dit ook het droevige lot van de indianen in Amerika was/is.

https://www.youtube.com/watch?v=g2jmhOBFoRQ

Evidence Grows that Hawaii Volcanic Eruption Caused by Puna Geothermal Venture

Meer dan 600 woningen zijn verwoest. Dr. Michael Salla stelt dat de Kilauea vulkaan niet op gewone natuurlijke wijze is ontwaakt, maar met opzet

Verstedelijking

De mens heeft altijd de behoefte in zich om creatief bezig te zijn, de één meer de ander minder. Door creatief bezig te zijn zorgen wij ervoor dat we onze plaats in deze wereld vorm geven, verfraaien. Dit creatieve proces komt op uit onze intuitieve inleving. Het doel van creativiteit is ons in het heden –het NU- te laten leven alsof we tijdloos zijn.

Kain begon met stedenbouw. Door de verstedelijking sterft er een deel van onze creativiteit. In een stad zijn we beperkt en worden er

beperkingen opgelegd. Je mag in een stad niet doen wat je maar wilt. Op het platte land kun en mag je veel meer, althans dat was zo. Momenteel wordt alles aan banden gelegd in de controle-maatschappij. De steeds voller wordende steden, dorpen en stadswijken zorgen ervoor dat de mensen nauwelijks nog van zich af kunnen kijken. Horizonnen ziet men nauwelijks. Men kijkt tegen muren en gebouwen, overburen en lataarnpalen. Het blikveld van de stadsbewoners is beknot, net als een paard die oogkleppen voor heeft gekregen om beperkt naar de zijkanten te kunnen kijken. Binnen in hun huizen hebben de stadsbewoners niet veel mogelijkheden om zich te vermaken. Men zit dan ook veel voor de tv, radio, computer en ipad. Men krijgt ook veel te weinig lichamelijke beweging. Dit is een ongezonde levensstijl die afstompend werkt. Wat is het dan toch wat de mensen naar de stad drijft? Waarom blijven de mensen niet op het platteland wonen en werken? Waarom wrikt men zich los van de natuur om zichzelf op te sluiten in de tegen-natuur? Men neemt meestal vrijwillig afscheid van de buitennatuur en verkiest het isolement in een stad of dorp, soms zonder een tuin of meter grond. Dat is met natuurvolkeren wel anders. Zij leven nog in en van de natuur, ver weg van de megasteden waar miljoenen mensen op een kluitje samenleven en men naar frisse lucht moeten happen. Het is de bedoeling van onze Schepper dat op de vernieuwde aarde de rechtvaardigen elk een stuk grond krijgen om te bewerken en rustig te genieten in de schaduw onder eigen vruchtbomen, zie Micha 4:

3 En Hij zal onder grote volken richten, en machtige heidenen straffen, tot verre toe; en zij zullen hun zwaarden slaan tot spaden, en hun spiesen tot sikkelen; het ene volk zal tegen het andere volk geen zwaard opheffen, en zij zullen den krijg niet meer leren. **4** Maar zij zullen zitten, een ieder onder zijn wijnstok en onder zijn vijgeboom, en er zal niemand zijn, die ze verschrikke; want de mond van JHWH der heirscharen heeft het gesproken. **5** Want alle volken zullen wandelen, elk in den naam zijns gods; maar wij zullen wandelen in den Naam van JHWH, onzes Gods, eeuwiglijk en altoos.

Zestig jaar geleden was New York de eerste stad ter wereld die de grens van 10 miljoen inwoners passeerde. Ondertussen is New York ingehaald door 9 steden en telt de wereld 27 megasteden met meer dan 10 miljoen inwoners.

Top 5 megasteden

- **Tokyo** (Japan): 37,8 miljoen inwoners.
- **Jakarta** (Indonesië): 30,5 miljoen inwoners.
- **Delhi** (India): 24,9 miljoen inwoners.
- **Manila** (**Filippijnen**): 24,1 miljoen inwoners.
- **Seoel** (Zuid Korea): 23,5 miljoen inwoners.

De urbanisatie dendert in hoog tempo voort. Steden moeten steeds slimmer worden, om al die mensen te kunnen blijven herbergen. Maar hoe houd je zo'n miljoenenstad duurzaam? Want al die mensen hebben natuurlijk niet alleen

ruimte nodig om te wonen. Ze moeten ook eten en zich kunnen verplaatsen tussen die woonruimte en hun werk.

https://www.regus.nl/work-netherlands/what-if-we-dont-need-cities/

Even terug naar de realiteit. Volgens de VN woont in 2030 twee derde van de wereldbevolking in steden. En in 2030 gaat het dan waarschijnlijk om megasteden: dit zijn steden met meer dan 10 miljoen inwoners. In 2017 waren er al 47 megasteden, met als grootste de grootstedelijke gebieden van Tokio, Shanghai en Jakarta. En die megasteden hebben hun eigen problematiek. Betere arbeidskansen trekken mensen aan, maar tegelijk worden betaalbare woningen schaarser. Werkers kunnen kiezen: een slechte woning in een dure stad, of als 'superforens' buiten de stadsgrenzen wonen en elke dag 90 minuten of meer van en naar het werk reizen. Veel onderzoeken laten zien dat beide opties een hoge tol eisen van mensen, bedrijven en de samenleving als geheel. Het is een zorgelijk toekomstbeeld voor werknemers en samenlevingen over de hele wereld. En als het nu eens anders kon?

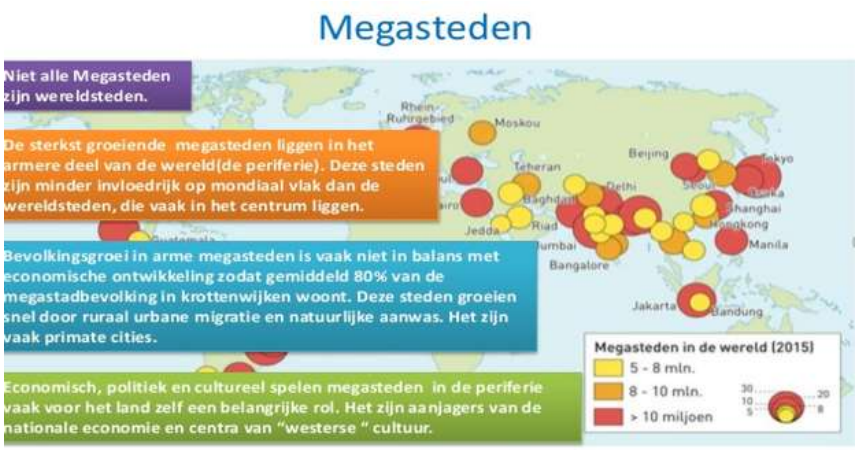

In Nederland promoten verschillende pensioenfondsen hun land samen met België en een deel van Duitsland als een grote megastad. Onder de naam TristateCity hopen ze hiermee meer buitenlandse investeerders aan te trekken.

Hutje op de hei

https://www.regus.nl/work-netherlands/what-if-we-dont-need-cities/

Jesaja 6: 11 Toen zeide ik: Hoe lang, Heere? En Hij zeide: Totdat de **steden** verwoest worden, zodat er geen inwoner zij, en de huizen, dat er geen mens zij, en dat het land met verwoesting verstrooid worde.
Jesaja 61: 4 En zij zullen de oude verwoeste plaatsen bouwen, de vorige verstoringen weder oprichten, en de verwoeste **steden** vernieuwen, die verstoord waren van geslacht tot geslacht.

De nieuwe Gouden Tijd komt er aan. Dan zijn er geen megasteden meer. De rechtvaardigen alleen zullen het gezegende aardrijk beërven. Zij zullen net als de Baduy op natuurlijke wijze leven en een hoogstaand zedelijk leven lijden. In alle rust en vrede zal men de dag doorbrengen. Niemand zal er nog zeggen dat hij ziek is. Er zal gezondheid, reinheid en welzijn in ruime mate zijn. Vandaag de dag is een hutje op de hei verkiezelijker boven al het stadsgewoel. Vrede met onze Schepper en vrede met elkaar zónder oorlogen. Vrede ook met de dieren en al wat leeft en groeit. Alles wordt Nieuw ! Wij zijn uiteindelijk van de natuur afhankelijk en daarom is een natuur-getrouw leven onmisbaar.